

Arrest

nr. 239 655 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 6 november 2018 België is binnengekomen, diende op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 8 en 9 oktober 2017 in Griekenland en op 4 juni 2018 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 11 maart 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 11 maart 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/11/2018
Overdracht CGVS: 07/05/2019*

U werd op 30/10/2019 van 9u tot 13u10 gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Evelien Verstraete, loco voor Meester Bruno Soenen, was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en bent geboren op 01/02/1989 in Al Hudaida. U bent van Arabische origine en moslim. U bent ongehuwd. U woonde gans uw leven in Al Hudaida. Uw vader, die in 2012 overleed, was een handelaar en reisde vaak naar het buitenland. U reisde als kind vaak met hem mee. U bent in het bezit van een diploma middelbaar onderwijs en werkte in Jemen als tegellegger. U komt uit een gezin met 9 kinderen. Uw twee oudste broers wonen in Londen. Uw 3 andere broers zijn vermist sinds 2015. Uw drie zussen wonen in Al Hudaida. Begin september 2017 verliet u Jemen omwille van problemen met de Huthi-milities. U werd drie en een halve maand opgesloten in de gevangenis en er met een glas geslagen waardoor u problemen kreeg met uw ademhaling. U reisde met uw eigen paspoort van Jemen met het vliegtuig naar Egypte en verbleef er twee weken bij een vriend in Caïro. Op 9/09/2017 vertrok u in het bezit van een visum voor 10 dagen naar Iran, waar u twee dagen in een hotelkamer verbleef. Op 22/09/2017 reisde u illegaal van Iran naar Turkije. Onderweg naar Turkije verloor u uw paspoort. Op 08/10/2017 kwam u per boot naar Griekenland. Dezelfde dag kwam u aan op het eiland Chios. Op 09/10/2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U werd ondergebracht in het vluchtelingenkamp Vial en sliep er ongeveer 7 maand in een tent waar het binnen regende. Het eten was van slechte kwaliteit en u kreeg slechts 90 euro financiële steun. De medische voorzieningen in het kamp waren beperkt en er vonden regelmatig vechtpartijen plaats. Op 26/02/2018 werd u in Griekenland erkend als vluchteling. Korte tijd later ontving u een Griekse verblijfskaart geldig voor drie jaar (van 20/03/2018 tot 19/02/2021). U moest wachten om overgeplaatst te worden naar een opvangplaats in Athene. Rond mei 2018 werd u onderweg naar de stad Chios gecontroleerd door de politie. Toen u zei dat u uw verblijfskaart in het kamp had achtergelaten, werd u door een agent geslagen en beledigd. U meldde zich na het incident aan bij de politie in het kamp die u doorverwees naar de diensten van de Verenigde Naties (VN) in het kamp. De volgende dag had u een gesprek met een medewerker van de VN. U werd tijdens het gesprek bijgestaan door een tolk. U deed uw verhaal en zei dat u klacht wilde indienen tegen de politieagent. Op een bepaald moment vertrok de medewerker naar het lokaal van de administratie. Toen de medewerker na een uur niet meer kwam opdagen vertrok u. Toen u kort nadien de tolk tegenkwam in het kamp raadde hij u aan Chios te verlaten en zei hij dat een klacht tegen de politie niets zou uithalen. Na dit incident reisde u op eigen initiatief naar Athene waar in totaal ongeveer 8 dagen heeft verbleven. Na aankomst in Athene begaf u zich naar een school in de wijk Ihsahia waar vluchtelingen werden opgevangen. Omdat er op de school geen plaats was, overnachtte u buiten het schoolgebouw. 's Morgens kwam er een organisatie croissants en drank uitdelen. Toen er voor de school een gevecht uitbrak tussen Arabieren en Afghanen deelde u in de klappen. Een Afghaan sloeg u met een stok op het hoofd en u werd bestolen van uw gsm en 200 euro. U stapte naar een organisatie die u doorverwees naar de politie, maar diende uiteindelijk geen klacht in omdat u van vrienden had vernomen dat de politie alle Arabieren als dieven beschouwt. Na het incident trok u in bij uw vriend Y. in Aher Noun, waar u ongeveer 6 dagen verbleef. Hierna reisde u per boot vanuit Athene naar Italië (Ancona). Vanuit Ancona reisde u door naar Milaan. Vanuit Milaan reisde u per bus door naar Duitsland, waar u rond 18/05/2018 aankwam. Op 04/06/2018 diende u in Berlijn opnieuw een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens uw verblijf in Duitsland verbleef u eerst in opvangcentra in Berlijn en daarna in München. Op 20/07/2018 werd u in Duitsland gehoord in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Op 06/08/2018 werd uw verzoek om internationale bescherming door de BAMF (Federale Dienst voor Migratie en Vluchtelingen) niet-ontvankelijk verklaard. Op 5/11/2018 verliet u Duitsland per bus en reisde u door naar België, waar u de volgende dag aankwam. Op 08/11/2018 diende u in België een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Sinds uw aankomst in België verbleef u achtereenvolgens in opvangcentra in Aarlen, Doornik en Fraipont. In Doornik kreeg u problemen met het personeel toen u uw medicatie te laat ging ophalen. De politie kwam tussen en bracht u naar het politiekantoor. Toen u uw spullen in Doornik ging ophalen om te worden overgeplaatst naar Fraipont kreeg u een conflict met een zekere M., een medewerker van het centrum. U werd door hem geslagen. Sinds dit voorval verblijft u in Fraipont. In Fraipont diende u op 08/08/2019 een klacht in bij de politie voor slagen en verwondingen tegen de medewerker van het opvangcentrum in Doornik.

U verliet Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden (slechte hygiënische voorzieningen, ontoereikende medische verzorging, gebrek aan werk). Voorts kreeg u in Griekenland af te rekenen met enkele veiligheidsproblemen. U geeft aan niet te kunnen rekenen op de bescherming van

de Griekse autoriteiten. Daarnaast zegt u te kampen met gezondheidsproblemen, waarvoor u zich in België wil laten behandelen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Jemenitisch paspoort, een kopie van de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 06/08/2018 in Duitsland, verschillende foto's van het opvangkamp op Chios, het proces-verbaal van het incident in het opvangkamp in Doornik (dd. 08/08/2019) en verschillende medische stukken van België neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzonder procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde documenten (attesten psycholoog dd. 19/04/2019 en 03/05/2019 en medische historiek vanaf uw aankomst in België in november 2018 tot 19/11/2019 met vermelding van uw medicatie en medische consultaties) en de verklaringen die u aflegde ten overstaan van het CGVS (CGVS, p.3-6) blijkt immers dat er in uw hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid. De medische attesten van uw psycholoog maken melding van een ernstige posttraumatische stress stoornis met psychotische symptomen in uwen hoofde en tonen aan dat u in behandeling bent bij een psychiater/psycholoog. Uw psycholoog gaf op datum van 03/05/2019 aan dat u niet in staat was om een coherent discours te geven en niet kon worden gehoord. Het CGVS riep u uiteindelijk op datum van 30/10/2019 op voor een persoonlijk onderhoud. In de aanloop van het persoonlijk onderhoud ontving het CGVS geen melding van het feit dat u niet in staat zou zijn om die dag door het CGVS te worden gehoord. Dit blijkt overigens eveneens uit de gegevens vervat in uw administratief dossier. Uit de lezing van het verslag van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 30/10/2019 blijkt dat u in staat was om gedetailleerde, gestructureerde en chronologische verklaringen af te leggen. Om op een passende wijze tegemoet te komen aan uw noden, heeft het CGVS het nodige gedaan om rekening te houden met uw persoonlijk situatie, tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er voldoende ruimte gelaten om te praten over uw gezondheidsproblemen en om eventuele opmerkingen te geven (CGVS, p.2-6 en p.11-12 en p.17-18). Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren (CGVS, p.2-5). Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (antwoord Dublin Unit Griekenland, dd.10/09/2019 en verklaringen DVZ, nr.22 en CGVS, p.7) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand,

gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen.

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Ten eerste verklaarde u dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (erbarmelijke levensomstandigheden in een hotspot op Chios). U haalde aan dat het eten van slechte kwaliteit was, de tent waar u sliep overbevolkt en niet waterdicht was, 90 euro te weinig was om kledij, medicatie e.a. aan te kopen en er regelmatig vechtpartijen uitbraken in het kamp (CGVS, p.8; p.10). Bij bovenstaande moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar voorts uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Uit de informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 26/02/2018, iets meer dan vier maanden na aankomst op Chios, erkend werd als vluchteling. Enkele weken later ontving u op Chios uw Griekse verblijfskaart geldig voor drie jaar. U stond op een wachtlijst voor overplaatsing naar Athene (CGVS, p.15). Uiteindelijk verliet u in mei 2018 op eigen initiatief het eiland en ging naar Athene (CGVS, p.15; p.17). Rekening houdend met bovenvermelde kan het de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden dat u bij aankomst in Athene niet direct kon worden opgevangen (CGVS, p.15-16). Uit uw verklaringen blijkt dat u een beperkt aantal dagen (1 of 2) in Athene dakloos bent geweest alvorens u bij uw vriend Y. introk (CGVS, p.9; p.15). Tijdens uw verblijf in Athene zou u tevergeefs naar werk hebben gezocht (CGVS, p.16). U bood zich aan bij verschillende organisaties die vluchtelingen helpen bij hun zoektocht naar werk, waarna uw gegevens genoteerd werden en werd u beloofd te worden opgebeld, maar zonder resultaat (CGVS, p.16).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat gezien u slechts een zeer korte periode als statushouder in Griekenland heeft verbleven (ongeveer twee en een halve maand) het niet redelijk is te beweren dat u als statushouder geen toegang kon krijgen tot huisvesting of werkgelegenheid.

Met betrekking tot uw verklaringen aangaande de gebrekkige medische zorgen, dient het volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo haalde u zelf aan dat u in Vial meermaals onderzocht werd door dokters van Artsen Zonder Grenzen die uw medicatie voor uw psychische en fysieke klachten (aambeien en sinusitis) voorschreven (CGVS, p.11). U haalt aan dat een Griekse protection officer u tijdens uw laatste persoonlijke onderhoud had aangeraden om een psycholoog te raadplegen, waarop u reageerde dat u "geen zotte persoon" bent en waarbij u dit advies weigerde (CGVS, p. 4, 11). De Griekse protection officer drong hierbij aan dat men niet gek hoeft te zijn om een psycholoog te zien waarop de dag nadien artsen van Artsen Zonder Grenzen kwamen en uw naam werd geregistreerd. Hieruit blijkt geenszins de onverschilligheid van de Griekse diensten waarmee u in aanraking kwam. U raadpleegde 1 tot 3 keer per maand een arts en kreeg verschillende soorten medicatie voorgeschreven. In Duitsland legde u ter ondersteuning van uw asielprocedure een Grieks attest neer van uw psychiater en een Grieks voorschrift voor medicatie (beslissing BAMF, dd.06/08/2018 in administratief dossier). Uit bovenvermelde kan geenszins worden afgeleid dat u in Griekenland medische zorgen ontzegd werden door de Griekse gezondheidsdiensten of bij een terugkeer naar Griekenland hierop geen recht zou hebben.

Hoewel bovenvermelde moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

De vaststelling dat u korte tijd (ongeveer twee en een halve maand) na de toekenning van de status vertrokken getuigt tot slot niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u duidelijk

beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.14).

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een derde in Athene en een éénmalige aanvaring kende met een Griekse politieagent kort voor uw vertrek uit Chios, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.8; p.12-13).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Voor beide incidenten liet u na om een klacht te registreren bij de politie (CGVS, p. 12-13; p.14-15). Uw verklaringen in dit verband als zou u het incident op Chios hebben aangekaart bij een medewerkster van de VN (CGVS, p.12-13) en na het incident in Athene hebben aangeklopt bij een organisatie in Ihsachia betreffen dan weer louter beweringen die u op geen enkel ogenblik aan de hand van concrete bewijsstukken kon staven.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten aangaande uw psychische en fysieke gezondheid, met name twee attesten van uw psycholoog in België (dd.07/02/2019 en 03/05/2020), een medische historiek vanaf uw aankomst in België tot 19/11/2019), twee medische attesten van het ziekenhuis in Luik (dd. 03/10/2019 en 13/08/2019) aangaande uw problemen met uw sinussen, een medisch stuk aangaande een radiologisch onderzoek van uw borstkas, een medisch attest aangaande een afspraak bij een neuroloog en documenten van het Rode Kruis aangaande de terugbetaling van uw medische zorgen, vermogen niet de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin om te buigen. Hoewel het CGVS uw kwetsbaar profiel niet betwist, kan nergens worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland en er in uw elementaire levensbehoeften te voorzien. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw gezondheidsproblemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit, uw asielprocedure in Duitsland en het feit dat u op 8/08/2019 een klacht indiende tegen een medewerker van het opvangcentrum van Doornik voor slagen en verwondingen, elementen die hier evenmin ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;

Schending van het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker geeft aan dat hij het niet eens is met de motivering van de bestreden beslissing en meent, onder verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de commissaris-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie, tot zijn besluit is gekomen. Zijn verklaringen over zijn situatie in Griekenland hadden tot een andere beslissing moeten leiden. Verzoeker benadrukt hierbij dat hij op 26 februari 2018 in Griekenland internationale bescherming verkreeg en dat hij Griekenland drie maanden later, in mei 2018, verliet. Hij leidt hieruit af dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om in Griekenland te blijven, doch dat dit een *“onmogelijke opdracht”* bleek, gelet op de moeilijkheden die hij er ondervond.

Wat zijn levensomstandigheden in Griekenland betreft, geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de motivering van de bestreden beslissing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland bescherming genieten tegen refoulement, dat hen overeenkomstig het EU-recht verschillende voordelen en rechten worden toegekend. Hij meent dat de commissaris-generaal niet aantoont dat personen die in Griekenland recht hebben op internationale bescherming hierop *in concreto* recht hebben. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal dit heeft getoetst aan zijn actuele situatie, aldus verzoeker.

Verzoeker herhaalt vooreerst dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om in Griekenland te blijven, gelet op het feit dat hij er op 8 oktober 2017 is toegekomen en pas in mei 2018 heeft besloten dat de situatie in Griekenland onhoudbaar was geworden. Hij benadrukt immers dat de problemen begonnen vanaf het moment dat hij in Griekenland aankwam in oktober 2017 en dat hij verklaarde er verschillende problemen te hebben gekend, die hem ertoe deden besluiten dat hij zich niet kon beroepen op enige bescherming van de Griekse autoriteiten. Verzoeker citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker meent verder dat de commissaris-generaal zijn verklaringen *“niet ernstig neemt”* en gaat hierbij vooreerst in op de tewerkstelling en integratie in Griekenland. Hij benadrukt dat hij in Griekenland geen werk vond wegens *“het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden voor vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren.”* Zo stelt verzoeker dat hij geen enkele ondersteuning kreeg om de taal aan te leren, hetgeen een belangrijke voorwaarde is om een tewerkstelling te bekomen. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij geen werk kon vinden, ook al was hij gemotiveerd en heeft hij serieuze inspanningen geleverd. Hij stelt dat *“[h]et duidelijk [mag] zijn dat vreemdelingen die het Grieks niet kennen voor een schier onmogelijke opdracht staan om aan werk te komen”* en acht de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande dan ook *“ronduit belachelijk”*. Hij besluit dan ook dat de bestreden beslissing onvoldoende aantoont dat verzoeker weldegelijk de nodige rechten kon inroepen teneinde *“zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen”*.

Wat de sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting betreft, meent verzoeker andermaal dat de commissaris-generaal *“niet ernstig [is]”* en *“zich werkelijk [verschuilt] achter een standaardmotivering, zonder in concrete rekening te houden met verzoekers verklaringen.”* Hij meent immers dat, indien hij *“werkelijk niet de oprechte intentie had om in Griekenland een leven uit te bouwen, dan had hij niet de moeite gedaan om gedurende langere tijd in Griekenland te blijven.”* Verzoeker citeert echter uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit volgens hem blijkt dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, *“dat hij nota bene gedwongen diende aan te vragen”*, onmenselijk werd behandeld en diende te verblijven in erbarmelijke en onmenselijke omstandigheden, die de toets van artikel 3 van het EVRM niet doorstaan. Hij benadrukt dat hij bij zijn aankomst in Griekenland noodgedwongen op straat diende te slapen, zonder dat hem door de Griekse autoriteiten enig onderdak werd geboden.

Verzoeker citeert verder uit zijn verklaringen over de medische ondersteuning in Griekenland en wijst erop dat *“Gelet op verzoekers medische voorgeschiedenis, die door het CGVS ook niet wordt betwist, is het frappant te lezen hoe de gezondheidssector momenteel werkt in Griekenland, voor vluchtelingen en migranten.”* Hij benadrukt verder dat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij een onvoldoende adequate behandeling kreeg voor zijn psychologische problemen. Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij nood heeft aan een stabiele omgeving waar zijn mentale problemen niet kunnen verergeren en dat hij deze niet had in Griekenland.

Verzoeker meent dat hij doorleefde verklaringen heeft afgelegd over *“diverse aspecten”*, die aantonen dat de situatie in Griekenland niet de toets van artikel 3 van het EVRM doorstaat. Hij meent bovendien dat uit het administratief dossier blijkt dat hij veel meer heeft verklaard over de slechte opvang in Griekenland

dan de bestreden beslissing laat uitschijnen, alsook dat “[d]e bestreden beslissing doet uitschijnen dat verzoekende partij geen enkele moeite heeft ondernomen teneinde zijn situatie te verbeteren of een toekomst op te bouwen in Griekenland”, terwijl hij “integendeel nog een lange periode [heeft] getracht om het hoofd boven water te houden.” Verzoeker voelt zich dan ook gegriefd door de motivering van de bestreden beslissing gezien hij “tijdens zijn verblijf in Griekenland zelf ervaren [heeft] hoe slecht de verdere opvolging was van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Er was geen werk, geen ondersteuning, geen onderdak, gewoonweg niets. Verzoeker kwam op straat terecht.”

Verzoeker benadrukt verder dat zijn verklaringen volledig in lijn liggen met “wat er ook te vinden is” over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland. Hij verwijst hierbij naar informatie van het Europees Parlement over problemen met huisvesting en het tekort aan concrete integratieprogramma’s waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor erkende vluchtelingen. Hij leidt hieruit af dat de commissaris-generaal “niet louter [kan] schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponeerd dat verzoeker automatisch recht heeft op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen.” Hij citeert tevens uit het AIDA-rapport, waaruit blijkt dat Griekenland een probleem heeft met racisme, waar hij ook mee te maken heeft gehad zoals hij vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, maar ook problemen met werk en medische gezondheidszorg. Verzoeker citeert tevens uit “het artikel van Commissioner for Human Rights: “Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities.” van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland” en uit een artikel van The Guardian in dit verband. Ten slotte citeert verzoeker nog uit informatie van Pro Asyl en RSA met betrekking tot de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland.

Verzoeker besluit dat hij niet enkel coherente verklaringen aflegt, doch deze ook staat met objectieve informatie. Hij acht het “aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen”, doch meent dat “[e]en loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, onmogelijk [kan] aanvaard worden.” Verzoeker benadrukt andermaal dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd, doch werd, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing tracht voor te houden, ernstig benadeeld in Griekenland. Verder kan opgemerkt worden dat de commissaris-generaal niet grondig ingaat op de situatie in Griekenland. Hij meent dan ook dat de bestreden beslissing zich stoelt op onjuistheden, onvolledigheden en de verklaringen van verzoeker niet in overweging neemt.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de “Study in Focus: Integration of refugees in Greece, Hungary, Italy” van het Europees Parlement van 2018 (stuk 2);
- een uittreksel uit het “Country report: Greece – Update” van AIDA van 2018 (stuk 3);
- het artikel “Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities” van de Raad van Europa van 31 oktober 2019 (stuk 4);
- het artikel “Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals” van The Guardian van 1 november 2019 (stuk 5);
- het artikel “Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation” van ProAsyl van 18 april 2019 (stuk 6);
- het artikel “Returned recognized refugees face a dead-end in Greece” van RSA van 9 januari 2019 (stuk 7).

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming genieten.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat: *“Uit de elementen die voorhanden zijn (antwoord Dublin Unit Griekenland, dd.10/09/2019 en verklaringen DVZ, nr.22 en CGVS, p.7) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.”*

Deze motivering wordt niet betwist in het verzoekschrift, noch brengt verzoeker informatie bij waaruit blijkt dat hij thans niet langer over de vluchtelingenstatus zou beschikken in Griekenland.

2.3. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen inzake zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de situatie voor verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (verzoekschrift, stukken 3-7). Deze landeninformatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling,

ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke achteruitgang van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing zich beperkt tot een standaardmotivering en er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. In de bestreden beslissing werd immers op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Ten eerste verklaarde u dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (erbarmelijke levensomstandigheden in een hotspot op Chios). U haalde aan dat het eten van slechte kwaliteit was, de tent waar u sliep overbevolkt en niet waterdicht was, 90 euro te weinig was om kledij, medicatie e.a. aan te kopen en er regelmatig vechtpartijen uitbraken in het kamp (CGVS, p.8; p.10). Bij bovenstaande moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar voorts uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Uit de informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 26/02/2018, iets meer dan vier maanden na aankomst op Chios, erkend werd als vluchteling. Enkele weken later ontving u op Chios uw Griekse verblijfskaart geldig voor drie jaar. U stond op een wachtlijst voor overplaatsing naar Athene (CGVS, p.15). Uiteindelijk verliet u in mei 2018 op eigen initiatief het eiland en ging naar Athene (CGVS, p.15; p.17). Rekening houdend met bovenvermelde kan het de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden dat u bij aankomst in Athene niet direct kon worden opgevangen (CGVS, p.15-16). Uit uw verklaringen blijkt dat u een beperkt aantal dagen (1 of 2) in Athene dakloos bent geweest alvorens u bij uw vriend Yousef introk (CGVS, p.9; p.15). Tijdens uw verblijf in Athene zou u tevergeefs naar werk hebben gezocht (CGVS, p.16). U bood zich aan bij verschillende organisaties die vluchtelingen helpen bij hun zoektocht naar werk, waarna uw gegevens genoteerd werden en werd u beloofd te worden opgebeld, maar zonder resultaat (CGVS, p.16).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat gezien u slechts een zeer korte periode als statushouder in Griekenland heeft verbleven (ongeveer twee en een halve maand) het niet redelijk is te beweren dat u als statushouder geen toegang kon krijgen tot huisvesting of werkgelegenheid.

Met betrekking tot uw verklaringen aangaande de gebrekkige medische zorgen, dient het volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland. Zo haalde u zelf aan dat u in Vial meermaals onderzocht werd door dokters van Artsen Zonder Grenzen die uw medicatie voor uw psychische en fysieke klachten (aambeien en sinusitis) voorschreven (CGVS, p.11). U haalt aan dat een Griekse protection officer u tijdens uw laatste persoonlijke onderhoud had aangeraden om een psycholoog te raadplegen, waarop u reageerde dat u “geen zotte persoon” bent en waarbij u dit advies weigerde (CGVS, p. 4, 11). De Griekse protection officer drong hierbij aan dat men niet gek hoeft te zijn om een psycholoog te zien waarop de dag nadien artsen van Artsen Zonder Grenzen kwamen en uw naam werd geregistreerd. Hieruit blijkt geenszins de onverschilligheid van de Griekse diensten waarmee u in aanraking kwam. U raadpleegde 1 tot 3 keer per maand een arts en kreeg verschillende soorten medicatie voorgeschreven. In Duitsland legde u ter ondersteuning van uw asielprocedure een Grieks attest neer van uw psychiater en een Grieks voorschrift voor medicatie (beslissing BAMF, dd.06/08/2018 in administratief dossier). Uit bovenvermelde kan geenszins worden afgeleid dat u in Griekenland medische zorgen ontzegd werden door de Griekse gezondheidsdiensten of bij een terugkeer naar Griekenland hierop geen recht zou hebben.

Hoewel bovenvermelde moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u

door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

De vaststelling dat u korte tijd (ongeveer twee en een halve maand) na de toekenning van de status vertrokken getuigt tot slot niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.14).

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een derde in Athene en een éénmalige aanvaring kende met een Griekse politieagent kort voor uw vertrek uit Chios, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.8; p.12-13).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Voor beide incidenten liet u na om een klacht te registreren bij de politie (CGVS, p. 12-13; p.14-15). Uw verklaringen in dit verband als zou u het incident op Chios hebben aangekaart bij een medewerkster van de VN (CGVS, p.12-13) en na het incident in Athene hebben aangeklopt bij een organisatie in Ihsachia betreffen dan weer louter beweringen die u op geen enkel ogenblik aan de hand van concrete bewijsstukken kon staven.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten aangaande uw psychische en fysieke gezondheid, met name twee attesten van uw psycholoog in België (dd.07/02/2019 en 03/05/2020), een medische historiek vanaf uw aankomst in België tot 19/11/2019), twee medische attesten van het ziekenhuis in Luik (dd. 03/10/2019 en 13/08/2019) aangaande uw problemen met uw sinussen, een medisch stuk aangaande een radiologisch onderzoek van uw borstkas, een medisch attest aangaande een afspraak bij een neuroloog en documenten van het Rode Kruis aangaande de terugbetaling van uw medische zorgen, vermogen niet de beoordeling inzake uw verzoek in positieve zin om te buigen. Hoewel het CGVS uw kwetsbaar profiel niet betwist, kan nergens worden afgeleid dat uw fysieke en mentale gezondheid van die aard is dat u niet in aanmerking zou komen om gepaste medische zorgen te krijgen in Griekenland en er in uw elementaire levensbehoeften te voorzien. Evenmin toont u aan dat u omwille van uw gezondheidsproblemen in Griekenland zou terechtkomen in een situatie waarbij er sprake is van schending van artikel 3 EVRM. De overige door u neergelegde documenten tenslotte hebben betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit, uw asielpprocedure in Duitsland en het feit dat u op 8/08/2019 een klacht indiende tegen een medewerker van

het opvangcentrum van Doornik voor slagen en verwondingen, elementen die hier evenmin ter discussie staan."

Het verzoekschrift betoogt dat verzoeker de nodige inspanningen heeft geleverd om in Griekenland te blijven, herhaalt de verklaringen die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft afgelegd over zijn levensomstandigheden aldaar en voert aan dat deze bevestigd worden door algemene informatie met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad benadrukt echter dat verzoeker hiermee niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Het louter herhalen van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn levensomstandigheden is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij geen werk vond in Griekenland, ondanks dat hij gemotiveerd was en de nodige inspanningen heeft geleverd, treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat, rekening houdende met zijn korte verblijf in Griekenland na zijn erkenning als vluchteling, zijnde twee à drie maanden, verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij geen toegang had of zal hebben tot tewerkstelling in Griekenland. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op het belang van de kennis van de Griekse taal bij het vinden van een tewerkstelling en meent dat hij hierin geen enkele ondersteuning kreeg, doch uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker na zijn erkenning als vluchteling zich niet geïnformeerd heeft naar de mogelijkheden om Grieks te leren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16). Indien verzoeker de kennis van de Griekse taal dermate belangrijk acht bij het vinden van een tewerkstelling in Griekenland, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zelf het nodige initiatief zou ondernemen om deze taal te leren. De Raad benadrukt dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de nodige inspanningen levert om in Griekenland te integreren en in zijn levensonderhoud te voorzien. Gelet op voorgaande vaststellingen blijkt dit echter niet het geval. Uit het enkele feit dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Athene zonder succes enige pogingen heeft ondernomen om werk te vinden, kan niet worden afgeleid dat hij bij een terugkeer geen toegang zou hebben tot werkgelegenheid in Griekenland en hierdoor buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

De Raad merkt hierbij nog op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij vanaf één maand na zijn aankomst in Griekenland maandelijks 90 euro financiële steun ontving van de Griekse overheid (*Ibid.*, p. 8, 16), zodat verzoeker niet aantoont dat hij geen toegang had tot sociale bescherming in Griekenland.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit volgens hem kan blijken dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Griekenland in onmenselijke en erbarmelijke omstandigheden diende te verblijven, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing in dit verband terecht vaststelde dat deze verklaringen betrekking hebben op zijn situatie als verzoeker om internationale bescherming, terwijl zijn status als persoon die internationale bescherming geniet, grondig verschilt van de status van een verzoeker om internationale bescherming. Griekenland is als EU-lidstaat immers gebonden aan het EU-*acquis* dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers status en waarvan hij gebruik kan maken. Verzoeker toont met het louter verwijzen naar zijn situatie over zijn levensomstandigheden in Griekenland voor zijn erkenning als vluchteling niet aan dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. De Raad wijst er in deze op dat de bestreden beslissing terecht opmerkte dat (i) verzoeker op de wachtlijst stond voor overplaatsing naar Athene, doch op eigen initiatief naar Athene ging en de Griekse overheid aldus niet kan worden verweten dat verzoeker bij aankomst in Athene niet kon worden opgevangen, (ii) rekening houdende met zijn korte verblijf in Griekenland na zijn erkenning als vluchteling, zijnde twee à drie maanden, verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij geen toegang had of zal hebben tot huisvesting in Griekenland.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog aanvoert dat hij in Griekenland geen adequate behandeling kreeg voor zijn psychologische problemen, gaat hij voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij enerzijds niet aantoont dat hij in Griekenland niet de nodige toegang had of zou hebben tot de medische gezondheidszorg en anderzijds dat hij niet de nodige inspanningen heeft geleverd om hulp te bekomen van een psycholoog in Griekenland, hoewel hem dit werd aangeraden door een ambtenaar van de Griekse overheid. Het louter

herhalen van zijn verklaringen hieromtrent kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij omwille van zijn psychologische problemen toegang heeft tot een stabiele omgeving, dewelke hij niet had in Griekenland, merkt de Raad evenwel op dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij omwille van zijn psychologische problemen, door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, bij een terugkeer naar Griekenland, vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen of negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. De Raad wijst er immers op dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aantoont dat hij geen toegang had tot bepaalde rechten en voorzieningen in Griekenland, dan wel kan uit de door verzoeker neergelegde attesten (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 8-9) niet blijken dat verzoekers psychologische toestand dermate ernstig is dat hij niet in staat zou zijn om in Griekenland zijn rechten uit te oefenen en zijn leven uit te bouwen en hierdoor in een situatie van materiële deprivatie zou terechtkomen.

Verzoekers verweer dat uit het administratief dossier blijkt dat hij veel meer verklaard heeft over de slechte opvang in Griekenland dan de bestreden beslissing doen uitschijnen doet geen afbreuk aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing en de voorgaande overwegingen waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker met de loutere herhaling van zijn verklaringen in het verzoekschrift niet *in concreto* aantoont dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, noch blijkt hieruit welke elementen van zijn verklaringen nog niet werden onderzocht.

De stelling dat verzoeker in geval van een terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantonen dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP